ANUL IX No. 1055 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 11 Mai 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU — Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

CONSACRARI

Ascensiunea cluburilor de foot-ball nu se poate face decât în două feluri: lent, (trecând etapă cu etapă progresia aritmetică a unei evoluţii care n'admite curse de obstacole), sau accelerat.

Cel de-al doilea mod, este strict artificial. Se întâlneşte rar. Şi este provocat aproape fără excepţie prin injecţii de vedete importate.

Un club de foot-ball însă, care să-şi trăiască o ascensiune vertiginoasă, prin mijloace proprii. fără importaţii şi fără subsidii, este un caz.

Cazul acesta îl prezintă Unirea Tricolor.

Am urmărit aproape etapă cu etapă progresul oborenilor. L-am însemnt în fiecare număr al gazetei. Ne-am bucurat atunci când succesele lor — de orice ordin — ne dădeau acest drept. Şi nu ne-am menajat criticele, când trebuia să le facem.

Nici odată însă n'am simţit nevoia să ne exteriorizăm mai prompt stima pe care o purtăm exponentului sportiv al Oborului, decât acum. După succesul eclatant pe care l-au obţinut făcând match nul cu echipa naţională amatoare a Austriei.

Fiindcă, orice s'ar spune, Şi oricâte rezerve s'ar îngâna. Un match nul realizat de o echipă de club cu reprezentativa amatoare a unui stat care deţine hegemonia continentală a foot-ball-ului, este cel mai impresionant titlu al unei cariere.

Sunt fireşte, succese şi succese.

Sunt matchuri nule cari pledează mai mult pentru performanţa penibilă a unuia dintre adversari, decât pentru succesul celuilalt. Sunt matchuri nule cari soldează un joc anost. Fără pretenţii de superioritate din partea unuia dintre combatanţi. Şi însfârşit, sunt matchuri nule cari prezintă, de-oparte consacrarea sportivă a unei echipe — pornită mare favorită — iar de cealaltă, nu «11» care întrecându-se pe sine însuşi, reuşeşte să facă faţă în cea mai sigură înfrângere la care fusese sortit.

Şi care îl consacră dintr'o dată. Dacă mai are nevoe de această consacrare.

Cine, dintre toţi cei cari au văzut partida făcută de Austriaci la O. N. E. F., în faţa echipei naţionale, a putut să se gândească la un rezultat nedecis, obţinut de Unirea Tricolor? Cu siguranţă nimeni.

Şi totuşi, trecând peste toate calculele şi peste ceiace au reuşit vre-odată să arate, oborenii au terminat eri cel mai frumos match al lor la egalitate, înscriindu-şi în palmares cea mai elocventă carte de vizită la care poate năzui un club.

După succesele din campionat, în care sunt cu toate echipele mai puţin cea dela onoare, în fruntea clasamentului; după admirabila partidă de acum o săptămână, contra profesioniştilor dela Bocskay, oamenii domnului Lucescu au trecut eri cea mai importantă probă a carierei, reuşind performanţa culminantă a unei cariere admirabile.

Fiindcă, încă odată: 1—1 cu Austria, într'un match în care ceva mai multă inspiraţie a liniei de înaintare i-ar fi putut aduce victoria, şi în care, în orice caz, fazele s'au împărţit cu aceleaşi note de superioritate de ambele părţi, este pentru Unirea Tricolor cel mai frumos rezultat.

Şi dacă, la etapele acestea de frumoasă afirmare, se adaugă amănuntul—de evidentă importanţă — că tot ceiace au reuşit oborenii, au reuşit prin mijloace proprii, totalizate de entusiasmul suporterilor, şi cu oameni formaţi în club, succesul de eri se amplifică până la valoarea unei sărbători.

De care Unirea Tricolor are tot dreptul să se bucure. Şi, care constitue cea mai oportună satisfacţie a unei activităţi, care să servească pildă, celorlalte grupări, iar oborenilor imbold, pentru străduinţele lor viitoare.

Citiţi în pag. III-a
Darea de seamă a matchului Austria-Unirea Tricolor

Note şi Notiţe

Scandaluri la Cernăuţi

Ştiam că în afară de salam. Cernăuţii se bucură de celebritatea de a fi cel mai scandalagiu oraş sportiv.

Acum câţiva ani, folosind prilejul unor neînţelegeri locale între Hakoah şi Macabi — cari nu căzuseră de acord cui îi revine campionatul regional, a demontat tribuna de pe singurul teren utilizabil, a transportat-o în mijlocul arenei, înconjurând-o (pentru estetică) cu câteva gropi şi a pus pe căpitanul Slătinescu de atunci, conducătorul Fulgerului, în situaţia de a face uz de toţi lucrătorii disponibili din oraş, ca să poată face terenul utilizabil.

De atunci, însă, armonia s'a întronat mai mult sau mai puţin durabil, stabilizând un singur titlu de glorie al Cernăuţilor: salamul.

Aveam deci toate motivele să credem că digestia anevoioasă a cârnatului de Cernăuţi, constipase orice porniri răsboinice sportive. Şi că ocupaţi cu depurativele, cârnăţarii concurenţi ai produselor de acelaş gen dela Sibiu, s'au potolit până la o amorţire definitivă.

Iată însă, că matchul Liga de est Liga de sud, lichidat cu un scandal destul de important, ne prilejueşte o desminţire. Istoriceşte, lucrurile s'au petrecut astfel:

Invingând Duminecă Bucureştii cu 4-0, şi neputând să se împace două zile mai târziu cu o înfrângere servită tot de Bucureşti (cu o altă titulatură însă), nobilii antropofagi ai cârnaţilor locali, cuprinşi subit de nostalgia trecutului lor eroic, şi-au scos mâna din şold, au pus-o pe pietre şi pe ciomege şi au tăbărât cu mic cu mare să salveze prestigiul oraşului, insultat de Liga de sud.

Ceiace s'a petrecut exact, nu ştim încă. Relatarea telefonică a corespondentului nostru neputând să cuprindă întreaga perspectivă a cruciaţilor cernăuţeni.

Că a fost scandal însă, că s'au atins câteva scăfârlii şi s'au mângâiat — aşa cum ştiu cernăuţenii şi au dovedit întotdeauna că ştiu să mângâe — anumite glesne, e sigur.

Tot aşa de sigur cum este faptul că recidiva (pentru a câta oară?) a ospitalităţii cernăuţene, apreciată „de visu" de câţiva oficiali însoţitori ai echipei Ligii de Sud, va determina de astă dată cel puţin o reacţiune care să reteze în viitor, pornirile războinice ale galeriei cernăuţene, mult prea eroică pentru ceiace reprezintă ca nivel sportiv.

Fiindcă altfel, riscăm să nu mai îndrăsnească nimeni să treacă dincolo de Dorohoiu, şi să avem cauche-maruri, chiar când apreciem valoarea salamului de Cernăuţi în altă parte, decât la sursă.

GEORGE FULGA

MOTOCICLISM

Bucureşti a învins Sofia

Nic. Ionescu-Cristea din nou învingător

Al treilea match motociclist româno-bulgar, disputat Marţi 10 Mai, pe velodromul din şoseaua Ştefan cel Mare, în faţa unei destul de numeroase asistenţe, s'a bucurat de un succes deosebit. Cu toate că marea noastră sărbătoare naţională exercită o atracţie de prim ordin, reuniunea internaţională a Moto Clubului Român, nu a avut de suportat o prea mare concurenţă, publicul venind pe velodrom în număr suficient.

Adevărul este însă că, lupta decisivă dintre reprezentanţii Capitalei noastre şi cei ai Sofiei, nu a ocazionat un spectacol prea atractiv.

Nicolae Ionescu-Cristea, asul motociclismului românesc, a triumfat odată mai mult, dovedind o clasă de necontestat.

Probele rezervate matchurilor inter-oraşe Bucureşti-Sofia, nu au avut prea mult istoric. Nicolae Ionescu a dominat net lotul opus şi, la drept vorbind, nu a fost nevoe decât ca el să facă o plimbare de sănătate, pentru a câştiga în cel mai comun canter, o cursă ca cea care a format punctul de atracţie al matchului disputat Duminică dimineaţa, pe terenul Moto-Clubului.

In prima serie a probei s'au prezentat la plecare: Dimitrie Socoloff, Nicolae Ionescu-Cristea şi Gheorghe Leu, căruia i-a fost încredinţată, în ultimul moment,



NICOLAE IONESCU

sarcina de a înlocui pe indisponibilul Mihail Cibianu. Desfiinţarea acestei prime probe, a fost lipsită de istoric. Nicolae Ionescu Cristea a pornit în cap şi conducând «tambour batant» a obligat pe Socoloff să se angajeze

(Continuare în pag. II-a)

MARILE EVENIMENTE

Spakow-Martinez de Alfara la Bucureşti

O întâlnire cu consecinţe importante

Am anunţat în numerile noastre trecute că nefiind acceptat de I. B. U. în competiţia pentru titlul semi-greu al Europei, singura posibilitate pentru Spakow de a intra în drepturile lui Alfara, ar fi o victorie a sa asupra spaniolului.

Şi precizam că este de datoria organizatorilor români să facă orice, pentru a realiza această întâlnire.

Suntem stăzi în plăcuta situaţie de a anunţa că matchul Spakow—Martinez de Alfara a intrat în faza probabilităţilor. Şi că nu este exclus, ca chiar la 21 Maiu, Arenele Romane să aibe drept cap de afiş întâlnirea care să tranşeze adversitatea deschisă iremediabil de I. B. U. între Alfara şi Spakow.

Până în prezent, matchul n'a fost încă definitivat. Tratativele sunt însă extrem de avansate, şi nu este exclus ca telegrama aşteptată din moment în moment să aducă adeziunea spaniolului, pentru întâlnirea sa cu Spakow la Bucureşti.

Adeziunea aceasta este de cea mai mare importanţă pentru noi. De oarece, va dovedi I. B. U.-ului netemeinicia excluderii lui Moţi din competiţia în care s'a înscris fără să fie agreat şi — în cazul verificării formei sale de acum o săptămână—va aduce cu o zi mai de vreme titlul semi-greu al Europei, aceluia care alături de Heuser este astăzi cel mai calificat pretendent al său: lui Spakow.

FOOTBALLUL IN STRAINATATE

Câştigurile vedetelor engleze

Franţa tentează...

Nimic nu e de mai mare actualitate, decât posibilităţile Franţei de a importa un număr de jucători de clasă. Lucrul acesta e necesar pentru reconfortarea echipelor profesionale cari se montează în prezent. Şi apoi francezii au convingerea că aducerea străinilor va fi urmată de o ameliorare de clasă. Posibilităţile financiare ale grupărilor franceze sunt mari, ţinta lor fiind efectivul englez, de unde vor să angajeze jucătorii profesionali.

Faţă de aspectul special al acestui import, un ziarist de aci, a întreprins o anchetă în scopul de a afla ce câştigă vedetele footballului englez.

SALARIUL MAXIMAL INGADUIT DE REGULAMENTE

Să nu vă surprindă, regulamentele engleze nu permit o salarizare mai mare de 720 de franci pe săptămână. Natural plus primele. E curios dar jucători ca: Law, Gallacher, James sau Bastin, n'au dreptul la salarii legale mai mari.

Paradoxul salarizării provine din faptul că pentru Gallacher. Chelsea a plătit grupărei Newcastle rotunda sumă de 90.000 de franci.

Afară de aceasta e bine să se ştie că, vara, salariul legal e micşorat cu 10 la sută.

VENITURI LATURALNICE

Alec James, sau ceilalţi jucători de mare clasă au venituri lăturalnice importante.

James primeşte 90.000 de franci anual ca director sportiv al unui magazin, 45.000 ca ziarist, ca footballist însă nu primeşte decât 36000 deşi e principalul lui titlu de glorie.

SE CERE MARIREA SALARIULUI LEGAL

Faţă de concurenţa ivită în Franţa, unde vedetele pot primi şi 10000 de franci, cercurile oficiale ale foot-ballului englez se gândesc la mărirea salariului legal. Presa engleză cere acest lucru ca mijloc de rezistenţă faţă de tentaţia franceză.

DIN CULISELE PUGILISMULUI

Pretenţiile lui Huat şi speculaţiile lui Burston

Cine va boxa cu Al. Brown

(CORESPONDENŢA SPECIALA)

PARIS, 7. — Mecca sportului şi în special a boxului, e în plină agitaţie. Al. Brown e aşteptat din moment în moment. Gorila Jones va veni la Paris la sfârşitul lunei Mai. Parisul pugilistic evoluează. Metamorfoza nu e lentă, ci din contra destul de rapidă şi curând. curând, «Oraşul lumină» nu va mai fi un simplu centru european, ci unul mondial. Un campionat al lumei se va desfăşura aci în luna Iunie. Altul e proectat pentru sfârşitul aceleiaşi luni. Operaţiile de culise au luat proporţii şi toată lumea pugilistă e foarte mulţumită, «bursa pumnilor» fiind animată.

Astăzi, la antrenamentul dela Palais des Sports, unde Carnera se pregăteşte... pentru viitoarele matchuri (după cum anunţă L'Auto...), manageri, matmakeri şi toţi acei cari trăesc din pumnii altora, discută tot ce e la ordinea zilei în lumea boxului. Aud lucruri interesante, extrem de interesante, pe care mă grăbesc să vi le transmit.

PRETENŢIILE LUI HUAT

Net bătut de Kid Francis, toată lumea credea că «tigrul» trebue considerat îmblânzit pentru multă vreme.

Nimeni nu conta pe o reapariţie prea apropiată a fostei speranţe.

Huat nu are însă stofa marilor campioni. El nu ştie ce înseamnă resemnarea şi pregătirea calmă în vederea recâştigării terenului pierdut. Lipsit de modestie, vrea cu orice preţ să fie pe primul plan. Nu concepe să cedeze un singur moment locul ce-l deţine, chiar dacă e vorba de unul mai bun. Are din specificul sportivului aventurier.

De pildă acum, după ce a fost ridiculizat de Kid Francis simte că a fost descoperit şi colindă redacţiile. Pentru a dramatiza lucrurile a inventat o fractură. A mers mai departe şi a recurs la radiografie. Dar rezultatul a fost negativ.

Se plânge că a boxat cu o singură mână, sfidând pe cei 15.000 de spectatori cari au fost la match. Nimeni nu-l crede, căci singurele lovituri reuşite în repriza şaptea, le-a dat cu mâna care pretinde că i-a fost stricată... la începutul matchului...

«Histoires a dermir debout» cum spun francezii. In ce scop?

E simplu. Huat vrea revanşa. Ştiind că întâlnindu-l pe Francis riscă cel mult o nouă înfrângere, Huat vrea să încerce.

Managerul «Kidului» nu vrea să audă de aşa ceva şi declară că singurul adversar pentru fratele său a rămas Al. Brown. Şi bietul Huat se agită, căci visa un match cu Brown la Paris.

BURSTON INTRA IN ARENA

Lucrurile tind însă spre o complectare comică.

Burston a intrat în arenă şi intervine cu «focuri de flanc»... în războiul Kid Francis—Huat.

In numele pensionarului său Vidal Gregorio, şiretul Burston propune un match lui Huat, cu bursa întreagă învingătorului. Şi Huat care umblă după Kid Francis, nu poate ocoli, de ochii lumei această propunere.

Iată un nou obstacol în calea «tigrului» care credea că va reuşi până la urmă să-l convingă pe Kid Francis.

Până una alta învingătorul lui Huat se odihneşte la Marsilia, în timp ce acesta din urmă munceşte să scoată din lac piatra aruncată de Burston.

Pentru ce toate acestea? Simplu. Soseşte Al. Brown dispus să arunce în luptă titlul ce-l deţine. Matchul se va face la Paris.

In mod normal Kid Francis este chalengerul cel mai legitim. Afară de cazul când cabala lui Burston ar prinde şi atunci înainte de Al. Brown—Kid Francis se vor impune Huat—Grigorio şi Huat sau Gregorio—Francis.

Toate acestea spre satisfacţia lui Dikson, care se va alege cu beneficiul material al cabalei... de care — personal — cred că nu e străin.

LIS.

Atletism

Concurs interuniversitar

S'a anunţat modest în coloanele tuturor ziarelor de specialitate sau numai cu rubrică sportivă. că în ziua de 10 Mai se va desfăşura la O. N. E. F. un concurs atletic interuniversitar, cu participarea concurenţilor dela toate facultăţile din ţară. Nu s'a insistat prea mult în legătură cu acest eveniment, dar s'au găsit totuşi câţiva spectatori cari să renunţe la parada dela Şosea şi să devină spectatorii acestei manifestaţii atletice. Printre aceştia m'am numărat şi eu, deşi mult aşi fi vrut să asist la defilarea pentru care atâţi provinciali bat drumul la Bucureşti şi se umplu de datorii ca să aibe cu ce plăti la tren. Am renunţat, pentru că prea era atrăgătoare perspectiva. Judecaţi şi dv.: Un concurs atletic la care şi-au anunţat participarea reprezentanţi ai tuturor universităţilor din ţară nu este un lucru de mâna şaptea. Din contra, un bun prilej de verificare a forţelor pe cari se poate bizui atletismul românesc, pentrucă cine nu ştie astăzi că atleţii noştri sunt aproape în unanimitate studenţi.

Am fost aşa dar la O. N.E. F. dar regret din inimă timpul pe care l-am pierdut cu deplasarea, atunci când aşi fi avut altceva mai bun de făcut.

Acelaş sentiment sunt convins că l-au încercat şi cei câţiva spectatori cari se încăpăţânau să urmărească desfăşurarea unul spectacol ratat înainte chiar de a începe. Căci, simplul fapt că universităţile din ţară, reunite, n'au putut strânge la olaltă decât 20 atleţi într'un concurs anual, este suficient de elocvent şi îndreptăţeşte din plin regretul de a fi urmărit o astfel de demonstraţie.

Nu mai vorbesc de calitatea inferioară a atletismului etalat în aceste concursuri şi nici de organizarea puerilă ce le-a fost hărăzită. Insist numai asupra faptului că un concurs în care tineretul universitar a fost chemat să demonstreze calităţile fizice cu care a fost înzestrat, nu a reuşit să întrunească nici două duzini de atleţi. Şi ceeace este mai interesant. din cei 20 de atleţi-studenţi, deabea 9 au fost din Bucureşti.

Când pe alte meleaguri astfel de concursuri reunesc mii de participanţi, nu e cazul să ne întrebăm dacă organizarea lor în mediul asportiv dela noi, nu este inutilă?

In orice caz competiţia din 10 Mai dela O. N. E. F. a fost cu totul nela-locul ei şi organul care i-a încuviinţat desfăşurarea în astfel de condiţiuni, are datoria să tragă consecinţele.